

Prava životinja: abolicionistički pristup

Predstavlja

Životinje kao stvari

prof. Gary L. Francione

Vrlo je malo moralnih načela
koja gotovo svi prihvaćamo.

Jedno od takvih načela jest da bismo sa životinjama trebali postupati „humano” te da im ne bismo smjeli nanositi „bespotrebnu” patnju.

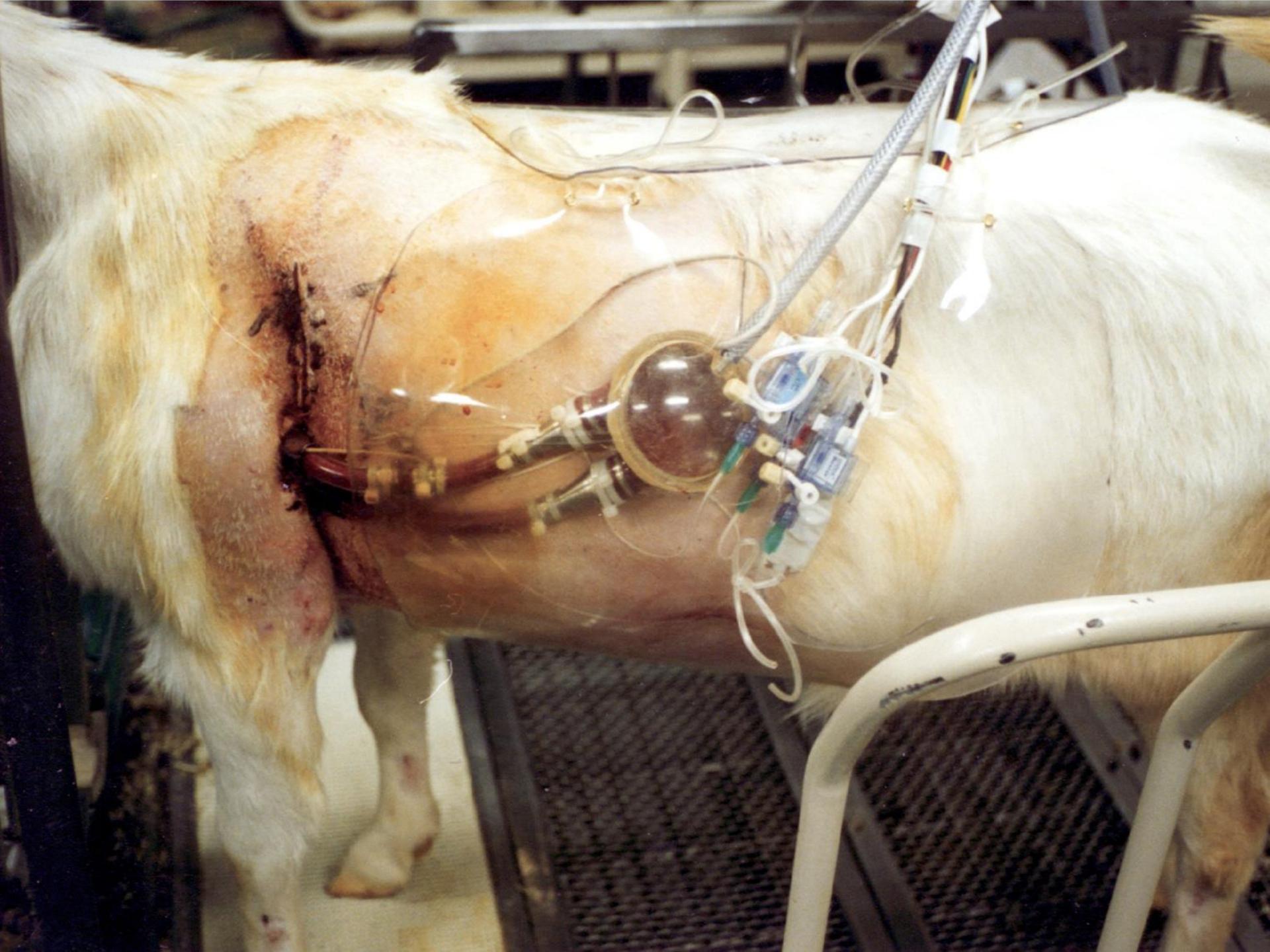

To načelo toliko je duboko u našoj etičkoj kulturi da su ga pravni sustavi Sjedinjenih Država, Velike Britanije i drugih zemalja unijeli u zakone poznate pod nazivom „zakoni o dobrobiti životinja”.

Postoje dvije vrste zakona
o dobrobiti životinja:

Opći zakoni o dobrobiti životinja, poput statuta protiv okrutnosti, ustanovljuju zabranu okrutnog postupanja sa životnjama bez da upućuju na određenu vrstu upotrebe ili određeni kontekst.

Pojedinačni zakoni o dobrobiti životinja odnose se na određenu upotrebu, kao što je upotreba drugih životinja u biomedicinskim istraživanjima, ili na određeni kontekst, kao što je klanje životinja za hranu.

Iako smo skloni vjerovanju da je zaštita koju im zakoni o dobrobiti životinja pružaju značajna, ona je ustvari vrlo ograničena ili nikakva.

Zakoni o dobrobiti životinja često sadrže eksplisitne iznimke i uopće se ne odnose na mnoge vrste našeg upotrebljavanja životinja.

Ali čak i ako se zakoni odnose na njih,
zaštita koju pružaju je slaba ili nikakva.

Razlog za taj neuspjeh jest to da su druge
životinje *vlasništvo* ljudi.

Životinje su *stvari* koje posjedujemo i koje imaju samo vanjsku ili uvjetnu vrijednost kao nešto što upotrebljavamo u svoju korist.

Mi možemo izabrati da životinjama koje nam prave društvo, kao što su psi i mačke, pripišemo veću vrijednost, ali su u očima zakona čak i te životinje samo roba.

Općenito poričemo da životinje imaju ikakvu unutarnju vrijednost te interese životinja štitimo samo ako nam to koristi.

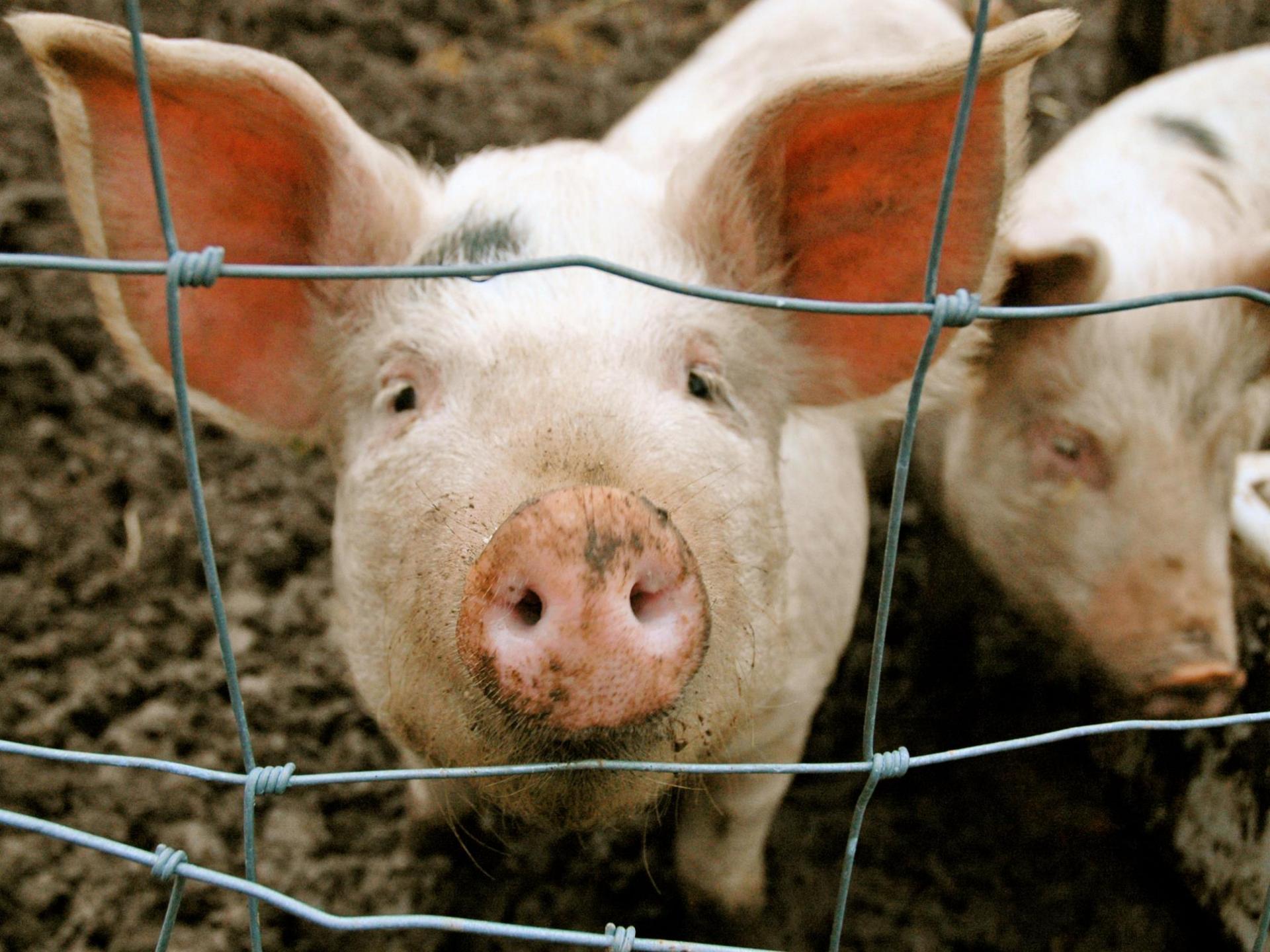
Zakoni o dobrobiti životinja navodno traže „ravnotežu” suprotstavljenih interesa ljudi i drugih životinja.

Ali zbog toga što su životinje stvari,
smislena ravnoteža ne može postojati.

Interesi životinja gotovo će se uvijek smatrati manje važnima od interesa ljudi, čak i kad je riječ o interesima ljudi koji su relativno trivijalni, a interesi životinja odnose se na njihov život ili patnju.

Rezultat svakog navodnog traženja ravnoteže interesa ljudi i drugih životinja u zakonima o dobrobiti životinja unaprijed je određen statusom drugih životinja kao „životinja za hranu”, „životinja za pokuse”, „životinja za lov” i sl.

Upravo ta nemogućnost uravnoteženja
interesa vlasnika i interesa njihova vlasništva
razlog je zbog kojeg zakon nije uspijevao
zaštititi interes robe.

Jednostavno nije bilo moguće uravnotežiti
interese roba i interes robe vlasnika.

F. GEUTEBRUCK.

TOBACCO

AUCTION & NEGRO SALES.

WAMP. PINE
KETTLE OILS

Iako zakoni o dobrobiti životinja navodno zabranjuju nanošenje „bespotrebne“ patnje životnjama, ne pitamo se jesu li određene vrste upotrebljavanja životinja nužne iako se većina patnje koju nanosimo životnjama ni u kojem smislu ne može smatrati nužnom.

Pitamo se samo je li određeni tretman nužan
unutar načina na koji želimo upotrebljavati
životinje, ali ne preispitujemo nužnost
same upotrebe.

Da bismo odredili je li tretman nužan i, prema tome,
„human”, razmatramo običaje i praksu različitih
institucionaliziranih načina iskorištavanja.

Prepostavljamo da oni koji se bave tim aktivnostima ne nanose više boli i patnje no što je za određenu svrhu potrebno jer bi suprotno od toga bilo nerazumno, kao što bi bilo nerazumno da neka vlasnica namjerno oštećuje svoj automobil.

Na primjer, iako nije nužno da ljudi jedu meso i mlijeko proizvode te iako ta hrana može biti i štetna za ljudsko zdravlje i za okoliš, ne preispitujemo nužnost samog korištenja životinja za hranu.

Jedino pitanje koje postavljamo jest nadilazi li
bol i patnja koju nanosimo životinjama koje
upotrebljavamo za hranu ono što smatramo
prihvatljivim prema praksi i običajima
u poljoprivredi.

Uobičajeno je da poljoprivrednici kastriraju i žigosaju farmske životinje. To su vrlo bolni zahvati, ali ih smatramo „nužnima” jer prepostavljamo da poljoprivrednici ne bi sakatili životinje bez razloga.

Rezultat toga je da razina pažnje koju traže zakoni o dobrobiti životinja rijetko nadilazi ono što bi razuman vlasnik ionako pružio životinji kako bi je iskorištavao na gospodarski isplativ način.

Zbog toga što životinje imaju status stvari,
smatramo „humanim” tretman koji bismo
smatrali mučenjem kad bi se odnosio na ljude.

Bismo li životinjama mogli pružiti bolju zaštitu
i kad bi one ostale u našem vlasništvu?

Svakako. Ali status životinja kao stvari tome se veoma snažno suprotstavlja. Svako je imalo značajno poboljšanje u sferi dobrobiti životinja skupo. To mora biti nešto što smo mi, kao društvo, voljni „kupiti”.

Čak i kad bismo se prema drugim životinjama
odnosili bolje, još uvijek nam se postavlja
temeljno moralno pitanje:

Koje je naše moralno opravdanje za to da životinje uopće tretiramo kao stvari, bez obzira na to koliko se humano prema njima odnosimo?

Zašto mislimo da je ropstvo ljudi – čak i „humano”
ropstvo – još uvijek pogrešno, ali je prihvatljivo da
posjedujemo i koristimo druge životinje?

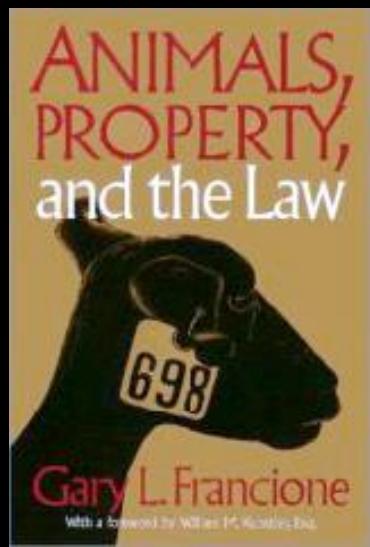
Nema moralno opravdanog razloga da nastavljamo
druge životinje tretirati kao vlasništvo ljudi.

Koji je onda odgovor na ovo?

Trebali bismo prestati životinje tretirati kao stvari.

Trebali bismo *ukinuti*, a ne samo *regulirati*,
iskorištavanje životinja.

Ova prezentacija izrađena je prema knjizi:

Animals, Property, and the Law

(Životinje, vlasništvo i zakon)

*Ova prezentacija nije potpuno objašnjenje
stavova profesora Francionea, nego samo
kratak i općenit uvod u probleme koje
predstavlja status životinja kao stvari.*

Za daljnju raspravu o tome zašto druge životinje ne bismo trebali tretirati kao svoje vlasništvo molimo vas da pogledate našu prezentaciju:

Theory of Animal Rights

(Teorija prava životinja)

Za daljnju raspravu o razlici između ukidanja i regulacije iskorištavanja životinja, molimo vas da pogledate našu prezentaciju:

Animal Rights vs. Animal Welfare

(Prava životinja vs. Dobrobit životinja)

*Zahvaljujemo udruzi Humane Farming
Association i Gail Eisnitz na fotografijama iz
klaonica i tvorničkih farmi korištenim u ovoj
prezentaciji.*

*Autorska prava © 2006-2007 Gary L. Francione.
Sva prava pridržana.*

*Molimo vas da prezentaciju ne koristite
bez prethodno pribavljenog pisanih
dopuštenja autora.*

www.AbolitionistApproach.com
Verzija 1.0.1

A black and white photograph showing several cows behind a barbed-wire fence. The cows are of different breeds and colors, including dark and light ones. They are looking towards the camera. The background shows a field and some trees under a clear sky.

Za daljnju raspravu o ovim i drugim
pitanjima u vezi s pravima životinja
molimo vas da posjetite:

www.AbolitionistApproach.com